

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć CXXXII. — Wydana i rozestana dnia 24. lipca 1918.

Treść: (M 259. i 260.) 259. Rozporządzenie, dotyczące utworzenia Austriackiej Kasy stowarzyszeniowej.
260. Rozporządzenie, w sprawie uregulowania obrotu jarzynami i owocami w c. k. stołecznem i rezydentnym mieście Wiedniu.

259.

Rozporządzenie Ministra skarbu w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dnia 13. lipca 1918,

dotyczące utworzenia Austriackiej Kasy stowarzyszeniowej.

Na zasadzie ustawy z dnia 24. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 307, rozporządza się:

§ 1.

Celem popierania wyrównań pieniężnych i kredytu stowarzyszeń zakłada się Austriacką Kasę stowarzyszeniową z siedzibą we Wiedniu. Kasa ta posiada samoistną osobowość prawną, ma charakter kupca i ma być wpisana do rejestru handlowego.

§ 2.

Austriacka Kasa stowarzyszeniowa stoi pod nadzorem i kierownictwem państwa. Państwo odpowiada za jej zobowiązania.

§ 3.

Do zakresu uprawnień Austriackiej Kasy stowarzyszeniowej należy załatwianie następujących interesów:

1. udzielanie pożyczek i wszelkiego innego kredytu

- a) związkom stowarzyszeń, zarejestrowanym na podstawie ustawy z dnia 9. kwietnia 1873, Dz. u. p. Nr. 70, albo na podstawie ustawy z dnia 6. marca 1906, Dz. u. p. Nr. 58,
 - b) zakładom pieniężnym i kredytowym, których statuty i prowadzenie interesów okazuje charakter stowarzyszeniowy albo ogólnie gospodarczy i których uwzględnienie zezwolonem jest na podstawie osobnych przepisów, które wydać ma Minister skarbu.
2. Zawieranie następujących interesów z kimkolwiek bądź.
- a) przyjmowanie pieniędzy na rachunek bieżący, na książeczki wkładowe i za kwitami kasowymi tudzież w obrocie żyrowym;
 - b) nabywanie, pozbywanie i zastawianie czeków, weksli, warantów, efektów i kuponów tudzież zagranicznych środków płatniczych;
 - c) udzielanie pożyczek na wszelki inny zastaw ręczny;
 - d) zaciąganie pożyczek na zastaw albo bez zastawu tudzież wydawanie własnych akceptów;
 - e) przyjmowanie papierów wartościowych i innych przedmiotów wartościowych celem przechowywania i zarządu;
 - f) przeprowadzanie pośrednictwa wszelkiego rodzaju dla celów stowarzyszeniowych i ogólnie gospodarczych;
 - g) obejmowanie odpowiedzialności i składanie kaucyi;
 - h) przeprowadzanie rewizji ksiąg i przedsięwzięcie tudzież przyjmowanie przedmiotów wartościowych celem zarządu.

Zawieranie interesów, wymienionych w punkcie 2., *a* do *g*, ze stowarzyszeniami, które należą do związku (punkt 1., *a*), winno odbywać się z reguły za pośrednictwem związku.

3. Wydawanie własnych obligacji na podstawie jej wierzycelności z tytułu pożyczki do związków stowarzyszeń (punkt 1., *a*) albo na podstawie odsłapionych jej przez te związki pod ich odpowiedzialnością w charakterze ręczyciela i płatnika wierzycelności z tytułu pożyczki do stowarzyszeń jako członków związków aż do wysokości tych wierzycelności. Austriacka Kasa stowarzyszeniowa uprawniona jest także do wydawania obligacji aż do kwoty imiennej 10 milionów koron na tego rodzaju wierzycelności z tytułu pożyczki, które później ma nabyć, jeśli złoży osobno pod współzamknięciem komisarza państwowego równie wysoką kwotę imienną w gotówce albo w papierach wartościowych, dających bezpieczeństwo papilarne, przeznaczając je na pokrycie tych obligacji.

Kwota obligacji, które kaźdocześnie mają być wydane, podlega zatwierdzeniu Ministra skarbu.

Bliższą organizację tej gałęzi interesów zastrzega się statutowi Austriackiej Kasy stowarzyszeniowej.

Do tych obligacji ma mieć analogiczne zastosowanie ustawa z dnia 27. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 213.

§ 4.

Austriacka Kasa stowarzyszeniowa jest uprawniona, o ile kontrola zdolności kredytowej i prowadzenia interesów związków i zakładów (§ 3., punkt 1.), korzystających z jej kredytu, tego wymaga, do badania ksiąg i wszelkich innych zapisów tak u tych związków i zakładów jakoteż u należących do nich poszczególnych organizacji tudzież do wglądania do wszystkich części prowadzenia interesów.

Nie dotyka to postanowień ustawy z dnia 10. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 133.

§ 5.

Austriacka Kasa stowarzyszeniowa może żądać, ażeby statuty i postanowienia o czynnościach żądających jej kredytu związków i zakładów (§ 3., punkt 1.) tudzież należących do nich poszczególnych organizacji odpowiadały pewnym unormowanym wynogom. Wymogi te należy, o ile chodzi o stowarzyszenia zarobkowe i gospodarcze, podać do wiadomości Wydziału krajowego albo związku stowarzyszeń, który wykonuje rewizję.

§ 6.

Austriacką Kasą stowarzyszeniową zarządza dyrekcya, która zastępuje ją także na zewnątrz.

Dyrekcya ta składa się z prezydenta, którego mianuje i odwołuje Cesarz na wniosek Ministra skarbu, z jednego do trzech dyrektorów i z jednego sekretarza jeneralnego, których mianuje i odwołuje Minister skarbu w porozumieniu z Ministrem rolnictwa i Ministrem robót publicznych.

Ustanowienie i odwołanie członków dyrekcji należy zgłosić celom wpisania ich do rejestru handlowego; podpis ich należy podać we formie uwierzytelnionej do sądu handlowego.

Prawa i obowiązki tak członków dyrekcji jakoteż wszystkich innych urzędników i funkcyjnarjuszów Austriackiej Kasy stowarzyszeniowej zostaną ustalone w statucie i w regulaminie czynności.

Do dyrekcji należy bezpośrednie kierownictwo załatwiania interesów. Ono może ustanawiać prokurzystów i wszelkich innych pełnomocników, ona mianuje i zwalnia podporządkowanych jej urzędników i innych funkcyjnarjuszów. Do udzielenia prokury potrzebną jest zgoda Ministerstwa skarbu.

Do podpisu w imieniu Austriackiej Kasy stowarzyszeniowej potrzebnym jest podpis dwóch członków dyrekcji albo jednego członka dyrekcji i jednego urzędnika, któremu powierzono prokurę.

§ 7.

Jako radę przyboczną w zasadniczych kwestjach prowadzenia interesów Austriackiej Kasy stowarzyszeniowej ustanawia się komisję jeneralną, złożoną z rzeczoznawców. Członków komisji jeneralnej mianuje Minister skarbu w porozumieniu z interesowanymi Ministrami, przyczem należy uwzględnić w pierwszym rzędzie związki stowarzyszeń (§ 3., punkt 1., *a*), które pozostają z Austriacką Kasą stowarzyszeniową w stałym stosunku interesów.

Komisję jeneralną zwołuje do Wiednia prezydent Austriackiej Kasy stowarzyszeniowej albo Minister skarbu według potrzeby, conajmniej jednak raz na rok. Komisya jeneralna jest uprawniona a na wezwanie prezydenta albo Ministra skarbu obowiązana do wydawania opinii w zasadniczych sprawach czynności Austriackiej Kasy stowarzyszeniowej.

Członkostwo w komisji jeneralnej jest urzędem honorowym; członkom można jednak przyznać wydatki z powodu podróży i dzienną płacę a za szczególnie trudnie opinie także osobne wynagrodzenia.

Bliższe postanowienia o składzie, rozwiązaniu, zakresie działania i regulaminie czynności komisji jeneralnej zostaną uregulowane statutem.

§ 8.

Nadzór nad Austryacką Kasą stowarzyszeniową sprawuje Minister skarbu, który dla bezpośredniego wykonywania go mianuje osobnego komisarza państwowego i, w porozumieniu z interesowanymi Ministrami, potrzebnych zastępców.

Minister skarbu wyda statut Austryackiej Kasy stowarzyszeniowej, zatwierdza jej regulamin czynności i ogólne warunki prowadzenia przez nią interesów i ma prawo zakazać wykonania uchwał i zarządzeń, które sprzeciwiają się ustawom lub statutowi albowt które nie dadzą się pogodzić z interesami publicznymi.

§ 9.

Państwo udziela Austryackiej Kasie stowarzyszeniowej niewypowiadalnej wkładki w wysokości 35 milionów koron, z czego oddaniem zostanie do dyspozycji 25 milionów koron w gotówce a 10 milionów koron w 5 $\frac{1}{2}$ % wej krótkoterminowej pożyczce państwowej.

Związkom i zakładom, wymienionym w § 3., punkt 1., zastrzega się uczestniczenie wkładkami majątkowymi w Austryackiej Kasie stowarzyszeniowej według osobnych umów, które podlegają zatwierdzeniu Ministra skarbu.

Te wkładki majątkowe i wkładka państwa odpowiadają również jak i wszelki inny majątek Austryackiej Kasy stowarzyszeniowej za jej zobowiązania. W razie rozwiązania Austryackiej Kasy stowarzyszeniowej zostaną one po zupełnem zaspokojeniu wszelkich zobowiązań stosunkowo zwrócone.

Ewentualna nadwyżka likwidacyjna przypada państwu.

§ 10.

W okresie lat dziesięciu, licząc od początku roku, w którym Austryacka Kasa stowarzyszeniowa zostanie zaprotokołowana w sądzie handlowym, udziela jej państwo rocznie z góry dodatku obrotowego w kwocie 200.000 K. Dodatek ten służy na opędzenie kosztów administracyjnych i obrotowych, któreby nie zostały pokryte z wpływów własnych Austryackiej Kasy stowarzyszeniowej. Pozostała z tego reszta ma wpływać do funduszu rezerwowego.

§ 11.

Ułożenie zamknięcia rachunków należy do dyrekcji, zatwierdzenie go zastrzega się Ministerstwu skarbu.

Z czystego zysku, jaki się według zamknięcia rachunków okaże, należy

1. jedną trzecią przeznaczyć do funduszu zabezpieczenia własnych obligacji Austryackiej Kasy stowarzyszeniowej, który to fundusz należy osobno przechowywać. Jeżeli i jak długo fundusz zabezpieczenia przewyższa piątą część wartości imiennej wydanych obligacji, można zaniechać dalszego dotowania go;

2. jedną trzecią przekazać funduszu rezerwowemu;

3. uskutecznić oprocentowanie wkładki państwowej i innych lokacji majątkowych aż do 5 $\frac{1}{2}$ %.

Nadwyżkę czystego zysku, jakaby jeszcze pozostała, należy przeznaczyć do funduszu rezerwowego.

§ 12.

Manipulacya rachunkowa Austryackiej Kasy stowarzyszeniowej podlega kontroli Ministerstwa skarbu. Z zamknięcia jej rachunków i z jej działalności ma Minister skarbu zdawać corocznie sprawę Radzie państwa.

§ 13.

Austryacka Kasa stowarzyszeniowa nie podlega podatkom zarobkowemu i rentowemu.

Cesye wierzytelności na rzecz Austryackiej Kasy stowarzyszeniowej, przewidziane w § 3., punkt 3., wolne są od należności stemplowych i należności bezpośrednich. Austryackiej Kasie stowarzyszeniowej przysługuje osobiste zwolnienie od należności co do jej korespondencji z władzami i urzędami publicznymi z wyjątkiem postępowania sądowego.

Korespondencya Austryackiej Kasy stowarzyszeniowej i jej organów w sprawach jej czynności jest wolną od portoryum.

Austryacka Kasa stowarzyszeniowa jest uprawniona dawać się zastępować w postępowaniu sądowym i administracyjnym przez prokuratorę skarbu.

Obowiązujące jeszcze postanowienia rozporządzenia ministeryalnego z dnia 28. października 1865, Dz. u. p. Nr. 110, stosują się do Austryackiej Kasy stowarzyszeniowej.

§ 14.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wimmer wlr.

260.

Rozporządzenie Urzędu dla wyżywienia ludności w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dnia 22. lipca 1918.

w sprawie uregulowania obrotu jarzynami i owocami w c. k. stołecznem i rezydencyjnym mieście Wiedniu.

Na zasadzie ustawy z dnia 24. lipca 1917. Dz. u. p. Nr. 307, zarządza się, co następuje:

Utworzenie wiedeńskiego biura odbioru i rozdziału jarzyn i owoców.

§ 1.

Do uregulowania rozdziału jarzyn i owoców, wprowadzonych w obręb gminy miasta Wiednia, powołanem jest według wskazówek Biura dla jarzyn i owoców Urzędu dla wyżywienia ludności „Wiedeńskie biuro odbioru i rozdziału jarzyn i owoców, towarzystwo powszechnej użyteczności z ogr. por.“ w Wiedniu, L. Bauernmarkt 22.

Biuro to pozostaje pod nadzorem Biura dla jarzyn i owoców Urzędu dla wyżywienia ludności.

Obowiązek zgłaszania i prawo odbioru.

§ 2.

Kto sprowadza w obręb gminy miasta Wiednia świeże jarzyny albo świeże owoce w ilościach o wadze 50 kg (brutto) albo powyżej, jest obowiązany donieść o tem w najkrótszej drodze (w razie potrzeby telegraficznie) „Wiedeńskiemu Biuru odbioru i rozdziału jarzyn i owoców“ (adres dla telegramów „Obsteinfuhr“), podając rodzaj, ilość tudzież miejsce składu a to o ile możliwości już przy odejściu, najpóźniej jednak przy uadejściu towaru.

Biuro odbioru i rozdziału jest uprawnionem do odbierania nadchodzących do Wiednia wszelkich posyłek świeżych jarzyn i owoców bez względu na ilość.

Sprowadzający ma w takim razie dostawić Biuru odbioru i rozdziału lub wskazanemu przez nie odbiorcy towaru w oryginalnem załadowaniu i opakowaniu.

Oświadczenie co do odbioru można złożyć z pełnym skutkiem także wobec posiadacza składu albo przewoźnika.

§ 3.

Oznaczenie ceny objęcia następuje w drodze wolnego układu między sprowadzającym towar a Biurem odbioru i rozdziału. Jeżeli porozumienie nie dojdzie do skutku, to ustanawia cenę objęcia ostatecznie powiatowy urząd gospodarczy w Wiedniu (Biuro 6) po wysłuchaniu obu stron.

Jeżeli dla towaru ustanowioną jest urzędownie cena sprzedaży, to cena objęcia nie może jej przewyższać.

Zapłatę skutecznie się z reguły zaraz po rzeczywistem objęciu towaru, najpóźniej jednak do dni 14 po ustanowieniu ceny objęcia.

Kontrola.

§ 4.

Przesyłki świeżych jarzyn i owoców, nadchodzące koleją lub okrętem do gminy miasta Wiednia, mają być na stacych przedsiębiorstw kolejowych i żeglugi spisywane dla celów ewidencji.

Przedsiębiorstwa kolejowe i żeglugi są obowiązane zezwalać legitymowanym organom kontrolnym Biura odbioru i rozdziału na wglądnięcie do idących razem z towarem urzędowych papierów kolejowych.

§ 5.

Świeże jarzyny i owoce sprowadzone furami w obręb gminy miasta Wiednia będą spisywane dla celów ewidencji przez urzędy liniowego podatku spożywczego.

Sprowadzający są obowiązani udzielić organom kontroli liniowego podatku spożywczego zgodnie z prawdą wszelkich wyjaśnień, potrzebnych dla celów ewidencji. Wymienione organa są uprawnione do zbadania w odpowiedni sposób tego, co podano.

Postanowienia karne.

§ 6.

Kto działa wbrew postanowieniom tego rozporządzenia karany będzie przez polityczną władzę powiatową grzywną do 20.000 K albo aresztem do 6 tygodni, o ile czyn nie podlega surowszej karze. W razie okoliczności obciążających mogą być te kary nałożone obok siebie.

Tym samym karom co sprawca podlega ten, kto drugiego do jakiegoś z tych czynów namawia lub przy spełnieniu jego współdziała.

§ 7.

Przy sposobności ukarania można dalej, jeżeli przekroczenie popełniono w wykonywaniu przemysłu, orzec utratę uprawnienia przemysłowego na zawsze lub na czas oznaczony albo też zarządzić stałe lub czasowe zamknięcie lokalu przemysłowego.

Również można z okazji postępowania karnego orzec na rzecz państwa przypadek przedmiotów, do których odnosi się czyn podlegający karze, albo przypadek ceny ich sprzedaży.

Jeśli ściganie lub ukaranie pewnej osoby jest niedopuszczalnym albo niewykonalnym, to można samodzielnie orzec przypadek przedmiotów albo ceny ich sprzedaży.

Przedmioty przypadek lub cena ich sprzedaży użyte będą do zaopatrzenia ludności.

§ 8.

Polityczne władze powiatowe i rządowe władze policyjne mogą wydawać celem zabezpieczenia przypadku potrzebne zarządzenia zabezpieczające, przeciw którym odwołanie jest niedopuszczalne.

Przedmioty zabezpieczone mogą być jeszcze przed orzeczeniem o ich przypadku pozbyte przez władzę uprawnioną do zabezpieczenia, jeśli wskutek ich przechowywania urastają koszty albo jeśli zachodzi niebezpieczeństwo zepsucia się ich.

Postanowienia końcowe.

§ 9.

Rozporządzenie to nie dotyka postanowień rozporządzenia z dnia 14. maja 1917, Dz. u. p. Nr. 221, w sprawie wprowadzania w obrót jarzyn i owoców jakoteż preparatów z jarzyn i owoców, sprowadzonych do Austrii.

§ 10.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 25. lipca 1918.

Paul wkr.

